

Daniels Bog - Nummer Niogtyve

Belsazzars gæstebud og den profetiske time: Afsløringen af søndagsloven, Babylons fald og den sidste krise

Jeff Pippenger

2023-12-24

Belsazzars gæstebud identificerer søndagslovens „time“, men lægger vægten på dommen over det republikanske horn. Nebukadnezars gyldne billede i Daniels bog kapitel tre placerer den samme historie i sammenhæng med Guds trofaste folk, som da ophøjes som et banner. Daniels bog kapitel seks behandler den samme linje, men behandler det protestantiske horns rolle. Belsazzar repræsenterer „staten“, og han kaldte ét tusind af sine „stormænd“.

Kong Belsazzar gjorde et stort gilde for tusind af sine stormænd og drak vin for de tusinde. Mens Belsazzar smagte på vinen, befalede han, at de guld- og sølvkar skulle bringes frem, som hans fader Nebukadnezar havde taget ud af templet, som var i Jerusalem, for at kongen og hans fyrster, hans hustruer og hans medhustruer kunne drikke af dem. Da bragte de guldkarrene frem, som var taget ud af templet, Guds hus, som var i Jerusalem; og kongen og hans fyrster, hans hustruer og hans medhustruer drak af dem. De drak vin og priste guderne af guld og sølv, af kobber og jern, af træ og sten. I samme stund kom fingre af en menneskehånd til syne og skrev over for lysestagen på kalkpudset på væggen i kongens palads; og kongen så den del af hånden, som skrev. Daniel 5:1–5.

Tallet „ti“ repræsenterer dragen, og hundrede og tusind er blot en forstørrelse af det samme symbol. I kapitel seks fremmer hundrede og tyve den bedrageriske lov, og hundrede og tyve er et symbol på præster. Når man tager „linje på linje“ i betragtning, illustrerer Belsazzars gæstebud dommen over et fordærvet statsstyre og dommen over et fordærvet kirkeligt styre. Belsazzar var beruset af den babyloniske vin og besluttede derpå at vanhellige de hellige kar fra Guds tempel i Jerusalem.

„Profeten siger: ‚Jeg så en anden engel stige ned fra himlen, som havde stor magt; og jorden blev oplyst af hans herlighed. Og han råbte med vældig røst og sagde: Faldet, faldet er det store Babylon, og det er blevet en bolig for dæmoner‘ (Åbenbaringen 18:1, 2). Dette er det samme budskab, som blev givet af den anden engel. Babylon er faldet, ‚fordi hun gav alle folkeslagene at drikke af sin utugts vredes vin‘ (Åbenbaringen 14:8). Hvad er den vin?—Hendes falske lærdomme. Hun har givet verden en falsk sabbat i stedet for sabbatten i det fjerde bud, og har gentaget den løgn, som Satan først fortalte Eva i Eden—sjælens naturlige udødelighed. Mange beslægtede vildfarelser har hun udbredt vidt og bredt, idet hun ‚lærer menneskebud som læresætninger‘ (Matthæus 15:9).“ Selected Messages, bog 2, 118.

Vinen, som Belsazzar drak, var pavedømmets afgudssabbat, for festen repræsenterede den profetiske „time“ i søndagsloven. De hellige kar, som han bragte ind i festsalen, repræsenterede ikke blot oprør mod Gud, men hellige kar repræsenterer også Guds folk, for det bogstavelige repræsenterer det åndelige, og mennesker er kar.

Dog står Guds faste grundvold, og den har dette segl: Herren kender dem, som hører ham til. Og: Enhver, som nævner Kristi navn, skal afstå fra uretfærdighed. Men i et stort hus er der ikke blot kar af guld og sølv, men også af træ og ler; nogle til ære, andre til vanære. Hvis derfor nogen renser sig fra disse, skal han være et kar til ære, helliget og nyttigt for herren, beredt til al god gerning. 2 Timotheus 2:19–21.

Midt i vanhelligelsen af Guds folk gennem tvungen søndagsgudstjeneste forkynder den brændende skrift Belshazzars undergang.

I samme stund kom fingre af en menneskehånd til syne og skrev på kongens palads' kalkede væg, lige over for lysestagen; og kongen så den del af hånden, som skrev. Da blev kongens ansigt forandret, og hans tanker forfærdede ham, så hans lænders led løsnetes, og hans knæ slog mod hinanden. Kongen råbte højt, at man skulle hente stjernetydere, kaldære og spåmænd. Og kongen tog til orde og sagde til Babylons vise mænd: Hvem som helst der kan læse denne skrift og kundgøre mig dens tydning, skal klædes i skarlagen og få en guldkæde om sin hals, og han skal være den tredje hersker i riget. Daniel 5:5–7.

Historisk forstås skriftstedet således, at Belsazzars fader havde overladt den politiske trone til Belsazzar, og af denne grund var det bedste, hans søn kunne tilbyde som belønning for en tydning af skriften, en stilling som den tredje hersker. I tiden frem mod søndagsloven i De Forenede Stater vil det politiske lederskab indtage en underordnet stilling i forhold til det religiøse lederskab, som vil arbejde på at indføre en ny form for tilbedelse. Dyrets billede repræsenterer foreningen af kirke og stat, hvor kirken har kontrollen i dette forhold, og ved søndagsloven var Belsazzar den politiske konge og symboliserede således staten, men han var kun næstkommanderende under sin faders religiøse myndighed. Det bedste, han kunne tilbyde Daniel, var at blive den tredje.

"Da den tidlige kirke blev fordærvet ved at forlade evangeliets enkelhed og antage hedenske riter og skikke, mistede den Guds Ånd og kraft; og for at beherske folkets samvittigheder søgte den støtte hos den verdslige magt. Resultatet blev pavedømmet, en kirke, som kontrollerede statens magt og benyttede den til at fremme sine egne formål, især til straf for 'kætteri'. For at De Forenede Stater kan danne et billede af dyret, må den religiøse magt i en sådan grad kontrollere den civile regering, at statens myndighed også vil blive anvendt af kirken til at opnå sine egne formål..."

„Håndhævelsen af søndagshelligholdelse fra de protestantiske kirkers side er en håndhævelse af tilbedelsen af pavedømmet—af dyret. De, som, idet de forstår det fjerde buds krav, vælger at holde den falske i stedet for den sande sabbat, yder derved hyldest til den magt, ved hvilken alene den er påbudt. Men ved selve den handling at håndhæve en religiøs pligt ved verdslig magt ville kirkerne selv danne et billede af dyret; derfor ville håndhævelsen af søndagshelligholdelse i De Forenede Stater være en håndhævelse af tilbedelsen af dyret og dets billede.“ The Great Controversy, 443, 448, 449.

Det er i en krise, at karakteren åbenbares, og det gådefulde budskab på væggen frembragte en krise i Belsazzars erfaring og markerede enden på hans rige og symboliserede således enden på jorddyrets rige. Belsazzar døde samme nat, hvilket repræsenterer søndagsloven, når De Forenede Stater omstyrtes som bibelprofetiens sjette rige ved søndagsloven, men De Forenede Stater overgår

øjeblikkeligt til at være den fremmeste konge blandt de ti konger. De ti konger er bibelprofetiens syvende rige, og de bliver øjeblikkeligt enige om at give deres syvende rige til dyret.

For Gud har lagt det i deres hjerter at fuldbyrde hans vilje og at være enige og give deres kongedømme til dyret, indtil Guds ord skal være fuldbyrdet. Åbenbaringen 17,17.

De afsluttende bevægelser er hastige, og overgangen fra det sjette rige til det syvende, og dernæst til det ottende, er hurtig, for verden befinder sig da i en stor krise. Jorddyrets omstyrtelse får Belsazzar til at frygte, og som den førende konge blandt de ti konger repræsenterer han den frygt, som alle jordens konger vil erfare ved De Forenede Staters omstyrtelse. I Åbenbaringen, kapitel elleve, er den „time“, hvor håndskriften viser sig på væggen, den „time“ for det store jordskælv. På dette tidspunkt markeres tre symboler på islam, og det er islam, der får kongerne til at frygte i de sidste dage.

Thi se, kongerne samlede sig, de drog frem i flok. De så det, og de undrede sig; de blev forfærdede og flygtede hastigt bort. Rædsel greb dem dér, og veer som hos en fødende kvinde. Du sønderbryder Tarsisskibene med en østenvind. Som vi har hørt, således har vi set det i Hærskarers Herres stad, i vor Guds stad: Gud vil grundfæste den for evigt. Sela. Salme 48:4–8.

Stormændene, eller kongerne, var forsamlede ved Belsazzars gæstebud, drak Babylons vin og håndterede og betragtede de hellige kar fra Guds helligdom, da frygt greb dem, sådan som det fremstilles ved Belsazzars frygt, da håndskriften viste sig på væggen. Belsazzars frygt indledte en tiltagende frygt, som fremstilles ved en kvinde i fødselsveer, og Åbenbaringen kapitel elleves „time“ fører ind i kapitel tolv, hvor bannertegnet fremstilles som en kvinde, der står for at føde. Den første ve på væggen er håndskriften på festsalens væg. Frygten forårsages af „østenvinden“ fra islam, som „sønderslår Tarsis' skibe.“

I Belsazzars festsal drikker „tusind stormænd“ Babylons vin, som repræsenterer håndhævelsen af søndagen. På det tidspunkt begynder Nebukadnezars orkester at spille musikken, idet Belsazzar lader helligdommens prydggenstande bringe ind. Tyrus' skøge begynder at synge, og det frafaldne Israel begynder at danse omkring Nebukadnezars gyldne billedstøtte. Men festen afbrydes brat af „østvinden“, som er det „tredje ve“ der kommer hastigt, og er den „syvende basun“. Når islam afbryder festen, bliver „folkene vrede“. De bliver vrede, for Tarshishs skibe, symbolet på planeten jordens økonomiske struktur, bliver da sænket midt i havet.

Tarshish var din købmand på grund af mængden af al slags rigdomme; med sølv, jern, tin og bly handlede de på dine markeder. Javan, Tubal og Meshek, de var dine købmænd; de handlede menneskesjæle og kobberkar på dit marked. De af Togarmahs hus handlede på dine markeder med heste og ryttere og muldyr. Mændene fra Dedan var dine købmænd; mange øer var genstand for din handel; de bragte dig elfenbenshorn og ibenholt som gave. Aram var din købmand på grund af mængden af dine forarbejdede varer; de handlede på dine markeder med smaragder, purpur og broderet arbejde og fint linned og koraller og agat. Juda og Israels land, de var dine købmænd; de handlede på dit marked med hvede fra Minnit og Pannag og honning og olie og balsam. Damaskus var din købmand på grund af mængden af dine forarbejdede varer, på grund af mængden af alle rigdomme; med vin fra Helbon og hvid uld. Dan og Javan,

som drog frem og tilbage, handlede på dine markeder; blankt jern, kassia og kalmus fandtes på dit marked. Dedan var din købmand med kostbare klæder til vogne. Arabien og alle Kedars fyrster handlede med dig i lam og væddere og bukke; med disse var de dine købmænd. Købmændene fra Saba og Ra'ama, de var dine købmænd; de handlede på dine markeder med de ypperste af alle krydderier og med alle kostbare stene og guld. Haran og Kanne og Eden, Sabas købmænd, Assur og Kilmad, var dine købmænd. Disse var dine købmænd i alle slags varer, i blå klæder og broderet arbejde og i kister med kostbare klædningsstykker, bundet med snore og gjort af cedertræ, blandt dine handelsvarer. Tarshish-skibene sang om dig på dit marked; og du blev fyldt og gjort højlig herlig midt i havene. Dine roere har ført dig ud på store vande; østvinden har sønderbrudt dig midt i havene. Dine rigdomme og dine markeder, dine handelsvarer, dine søfolk og dine styrmænd, dine skibstømrere og dem, der handler med dine varer, og alle dine krigsmænd, som er i dig, og hele din skare, som er midt i dig, skal falde ned i havenes dyb på din undergangs dag. Ezekiel 27:12–26.

„Tarsis' skibe“ er symbolet på planeten Jordens økonomiske struktur, og de sænkes midt i havet af „østenvinden“. Ezekiel underretter os om, at dette finder sted på „din undergangs dag“, og emnet for Ezekiels syvogtyvende kapitel er klagesangen over Tyrus.

Herrens ord kom igen til mig og lød således: Og du, menneskesøn, stem i en klagesang over Tyrus og sig til Tyrus: O du, som ligger ved havets indsejling, som driver handel med folkene til mange øer, således siger den Herre Gud: O Tyrus, du har sagt: Jeg er fuldendt i skønhed. Ezekiel 27:1–3.

Dagen for Tyrus' ødelæggelse er klagesangens emne. Dagen for Tyrus' ødelæggelse er søndagsloven, for Tyrus er et symbol på pavedømmet, hvis dom begynder i den "time", hvor den anden stemme i Åbenbaringen atten begynder at kalde mennesker ud af Babylon.

Og jeg hørte en anden røst fra himlen, som sagde: Gå ud fra hende, mit folk, for at I ikke skal blive delagtige i hendes synder, og for at I ikke skal få del i hendes plager. For hendes synder er nået op til himlen, og Gud har ihukkommet hendes misgerninger. Gengæld hende, som hun har gengældt jer, og giv hende dobbelt tilbage efter hendes gerninger; skænk hende dobbelt i det bæger, som hun har skænket i. Så meget som hun har herliggjort sig selv og levet i vellyst, så megen pine og sorg skal I give hende; for hun siger i sit hjerte: Jeg sidder som dronning og er ikke enke og skal aldrig se sorg. Derfor skal hendes plager komme på én dag: død og sorg og hungersnød; og hun skal fuldstændig fortæres af ild; for stærk er den Herre Gud, som dømmer hende. Og jordens konger, som har drevet hor med hende og levet i vellyst med hende, skal græde og jamre over hende, når de ser røgen af hendes brand, idet de står langt borte af frygt for hendes pine og siger: Ve, ve den store stad Babylon, den stærke stad! for på én time er din dom kommet. Og jordens købmænd skal græde og sørge over hende; for ingen køber deres varer mere. Johannes' Åbenbaring 18:4–11.

Det ord, som fem gange gengives med "time" i Daniels Bog, repræsenterer altid en eller anden form for dom. Hvilken type dom der er tale om, bestemmes af sammenhængen i det afsnit, hvor ordet anvendes. I Daniel kapitel fire bruges ordet "time" først til at forkynde den kommende dom, hvad enten det var undersøgelsesdommen, som begyndte den 22. oktober 1844, eller den

fuldbyrdende dom, som begynder ved søndagsloven. I begge tilfælde er undersøgelsesdommen eller den fuldbyrdende dom fremadskridende. Pavemagtens fuldbyrdende dom begynder ved søndagsloven i De Forenede Stater. Dette markerer den "time", hvor pavemagtens fuldbyrdende dom begynder, og denne "time" er den "time" for det store jordskælv i Åbenbaringen elleve, når de to vidner, repræsenteret ved Shadrak, Meshak og Abed-Nego, kastes i ovnen som det banner, der løftes op som Ezekiels mægtige hær. Denne "time" er, når håndskriften viser sig på Belsazzars væg.

„Tarshish-skibene“, som repræsenterer strukturen i forsyningslinjerne for planeten jords økonomi, bliver på den tid sænket i havenes midte, og det får jordens købmænd og konger til at frygte, således som det er fremstillet ved Belsazzar.

I Åbenbaringen kapitel elleve er „stunden“ den tid, hvor islams „tredje ve“ kommer hastigt, og den syvende basun lyder, og folkeslagene bringes til vrede. Alle tre af disse symboler peger på islam som det forsynsmæssige redskab, Herren bruger til at fuldbyrde drabet på Belsazzar i netop den „stund“. Belsazzar blev dræbt af fjender, som i hemmelighed trængte ind i hans rige gennem de porte, der uforsigtigt var blevet efterladt åbne, ligesom grænsemuren mellem Mexico og De Forenede Stater uforsigtigt er blevet efterladt åben, mens „stunden“ for det „store jordskælv“ nærmer sig.

Helbredelsen af pavedømmets dødelige sår fremstilles i de sidste seks vers af Daniels bog kapitel elleve. I disse vers identificeres tre hindringer, som overvindes, mens pavedømmets dødelige sår læges. Nordens konge besejrer altid tre hindringer på sin vej til den højeste magt, og altid i følgende rækkefølge: først sin fjende, dernæst sin allierede og til sidst sit offer. Den første, der blev besejret, var Sydens konge, som repræsenterer Sovjetunionen, Romes sidste fjende, der blev fejret bort i 1989. Den anden hindring er det herlige land, som er Romes allierede, der for Rom erobrede USSR, nemlig Amerikas Forenede Stater, som bliver besejret i den „time“, vi nu betragter. Derefter repræsenterer den tredje hindring, fremstillet som Egypten, det tidspunkt, hvor pavedømmet tager kontrol over sit offer, De Forenede Nationer.

I 1989, da forseglingen af disse vers fandt sted, og der derefter skete en forøgelse af kundskaben om disse vers, blev det erkendt, at det hedenske Rom, det pavelige Rom og dernæst det moderne Rom (fremstillet som Nordens Konge i de sidste seks vers af Daniels bog kapitel elleve) hver især måtte overvinde tre geografiske hindringer, før de blev etableret som et kongerige. For det hedenske Rom blev disse tre hindringer fremstillet som tre retninger.

Og fra en af dem fremkom et lille horn, som voksede overordentlig stort mod syd og mod øst og mod det herlige land. Daniel 8:9.

For det pavelige Rom var de tre horn, som måtte rykkes op med rode.

Jeg gav agt på hornene, og se, der skød et andet, lille horn op iblandt dem, for hvilket tre af de første horn blev rykket op med rode; og se, dette horn havde øjne som menneskeøjne og en mund, der talte store ord. Daniel 7,8.

For det moderne Rom (kongen i nord), som fremstilles i de sidste seks vers i Daniel elleve, var de tre hindringer sydens konge, det herlige land og Egypten. Ligesom for det hedenske Rom og det pavelige Rom repræsenterede de tre hindringer geografiske barrierer. Det moderne Rom, fremstillet som kongen i nord i de sidste seks vers i Daniel elleve, måtte overvinde tre „mure“, og med den første mur var der en filosofisk „mur“, som blev fjernet samtidig med, at en bogstavelig mur blev fjernet. I 1989, da kongen i nord bragte Sovjetunionen (sydens konge) til fald, blev den filosofiske „mur“ i form af „jerntæppet“ fjernet, idet Berlinmuren blev nedrevet.

I Belsazzars doms „time“, når skriften er på væggen, og hans fjender i hemmelighed trænger ind gennem de uvogtede porte, fjernes den filosofiske „mur“ mellem kirke og stat, mens islam fra det tredje Ve i hemmelighed er trængt ind gennem den ubemandede „mur“ ved den sydlige grænse til det herlige land.

Når „Egypten“, som repræsenterer De Forenede Nationer, bliver erobret, og den filosofiske „mur af national suverænitet“ bliver fjernet, idet enhver nation tvinges til at acceptere den ene verdensregering, som styres af Tyrus' skøge. På den tid vil et finansielt sammenbrud indtræffe, som frembringer de sidste dages krigsret og despoti. Noget kan meget vel ske på en gade, som kaldes „Wall Street“.

„Netop de midler, som nu så sparsomt investeres i Guds sag, og som egenkærligt holdes tilbage, vil om kort tid blive kastet til muldvarpene og til flagermusene sammen med alle afguder. Penge vil snart meget pludseligt falde i værdi, når virkeligheden af de evige scener åbner sig for menneskets sanser.“ Welfare Ministry, 266.

Vi fortsætter vort studium af Belsazzar i den næste artikel.

„I dag, som i Elias' dage, er skillelinjen mellem Guds budholdende folk og de falske guders tilbedere tydeligt optrukket. 'Hvor længe vil I halte til begge sider?' råbte Elias; 'er Herren Gud, så følg ham; men er det Ba'al, så følg ham.' 1 Kong. 18:21. Og budskabet for i dag er: 'Faldet, faldet er Babylon den store ... Drag ud fra hende, mit folk, for at I ikke skal blive delagtige i hendes synder og ikke få del i hendes plager. For hendes synder har nået op til himlen, og Gud har kommet hendes misgerninger i hu.' Åb. 18:2, 4, 5.

„Tiden er ikke fjern, da prøven vil komme over hver sjæl. Overholdelsen af den falske sabbat vil blive påtrængt os. Striden vil stå mellem Guds bud og menneskers bud. De, som lidt efter lidt har givet efter for verdens krav og rettet sig efter verdens skikke, vil da bøje sig for de myndigheder, som er, frem for at udsætte sig for hån, fornærmelse, truende fængsling og død. På den tid vil guldet blive skilt fra slaggen. Sand gudsfrygt vil tydeligt blive adskilt fra dens skin og glitter. Mangen en stjerne, som vi har beundret for dens glans, vil da slukkes i mørket. De, som har taget helligdommens prydelser på sig, men ikke er iklædt Kristi retfærdighed, vil da stå frem i skammen over deres egen nøgenhed.“ Prophets and Kings, 187, 188.